# Šangrilá - Vondráčková, Helena

Má fantazie, matka snů,
mi chvíle krátí,
/chvíle krátí/
tvář z pavučiny prošlých dnů
mi zpátky vrátí.
/zpátky vrátí/

Znám klášter Šangrilá.
Znám kout, kde věčnost lůžko ustýlá,
v údolí, kde slunce bíle plá.
V klášteře Šangrilá
pár mlýnků modlících čas odmílá.
Vím, že ani láska není zlá
v koutku země jménem
Šangrilá.
/Šangrilá, Šangrilá/
Šangrilá
/Šangrilá, Šangrilá/
Šangrilá...

Má fantazie, matka lží,
je stále blízká.
/stále blízká/
V mém monastýru drobně mží
a z hor se blýská.
/z hor se blýská/

Znám klášter Šangrilá.
Znám kout, kde věčnost lůžko ustýlá,
v údolí, kde slunce bíle plá.
V klášteře Šangrilá
pár mlýnků modlících čas odmílá.
Vím, že ani láska není zlá
v koutku země jménem
Šangrilá.
/Šangrilá, Šangrilá/
Šangrilá
/Šangrilá, Šangrilá/
Šangrilá...